

عنوان مقاله:

تأثیر وجین و تراکم بوته بر عملکرد بیولوژیکی و علف های هرز در سویا (*Glycine max L.*)

محل انتشار:

دومین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اکبر مراغه زیویک - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی

عبدالله حسن زاده قورت تپه - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

ساسان رضادوست - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی

داریوش مددی تپه - کارشناس ارشد رشته باغبانی

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی تأثیر وجین و تراکم بوته بر عملکرد بیولوژیکی سویا و علف های هرز در سویا (*Glycine max L.*) آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. فاکتور اول شامل سه تراکم بوته (50 بوته، 25 بوته و 12 بوته در متر مربع) و فاکتور دوم تاریخ وجین علف های هرز در چهار سطح شامل عدم وجین در کل دوره رشد سویا، وجین در سه هفته بعد از سبز شدن، وجین در شش هفته بعد از سبز شدن و وجین در کل دوره رشد سویا بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تأثیر تراکم بوته و وجین بر صفت عملکرد بیولوژیکی از لحاظ آماری معنی دار بود. به طوری که بالاترین میزان عملکرد بیولوژیکی در فاصله کاشت 40×20 سانتی متر (12 بوته) به دست آمد، همچنین بالاترین عملکرد بیولوژیکی مربوط به تیمار وجین در کل طول دوره رشد می باشد. در این بررسی بالاترین میزان بیوماس علف های هرز پهن برگ (286/06 گرم بر متر مربع) مربوط به ترکیب تیماری تراکم 12 بوته و عدم وجین علف های هرز و نیز بالاترین بیوماس علف های هرز باریک برگ (1247/7 گرم بر متر مربع) مربوط به تیمار شاهد (عدم وجین) به دست آمد. براساس نتایج حاصل از تجزیه واریانس داه ها، تراکم کاشت هیچ اثری بر بیوماس علف های هرز باریک برگ نداشت با توجه به نتایج این بررسی، تراکم 12 بوته در متر مربع و وجین در کل دوره رشد گیاه، بهترین تیمار آزمایشی تشخیص داده شدند.

کلمات کلیدی:

سویا، تراکم بوته، عملکرد بیولوژیکی، وجین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/246325>

